

ת"פ 54781/05/19 - מדינת ישראל נגד א"ס - עניינו הסתיים, י"י, ש"ס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54781-05-19 מדינת ישראל נ' ס' (עציר) ואח'

בפני כבוד השופט איתן כהן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. א"ס - ענינו הסתיים
2. י"י
3. ש"ס

הנאשמים

גזר דין - הנאשמים 2 ו-3

מבוא

1. הנאשמים 2 ו-3 הורשעו על פי הודאתם ובמסגרת הסדר טיעון בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 382 (א) בנסיבות סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"). הנאשם 2 הורשע גם באיומים (שתי עבירות), לפי סעיף 192 לחוק.

2. הנאשם 1 הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ובאיומים. ביום 06.11.2019 נגזר דינו לעונש מוסכם כדלקמן: מאסר בן 10 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 2,000 ₪ למתלון.

3. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשמים יודו ויורשעו בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש הגיעו הצדדים להסכמות הבאות:

בעניין הנאשם 2: הוסכם שהמאשימה תגביל עצמה לרף עליון בן 8 חודשי מאסר בפועל, ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה בנוגע לרכיב זה. עוד הוסכם שהצדדים יעתרו במשותף להטלת מאסר על תנאי ופיצוי למתלון ג'יהאד אבו רקייק בסך 2,000 ₪.

בעניין הנאשם 3: הוסכם שהמאשימה תגביל עצמה לרף עליון של מאסר בעבודות שירות ברף המקסימלי, ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה בנוגע לרכיב זה. עוד הוסכם שהצדדים יעתרו במשותף להטלת מאסר על תנאי ופיצוי למתלון ג'יהאד אבו רקייק בסך 1,000 ₪.

כתב האישום המתוקן

4. על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום המתוקן, אלירן וחלי אזולאי (להלן: "**אלירן**" ו- "**המתלוננת**") הם בני זוג המתגוררים בבית שמש ולהם ארבעה ילדים. נאשם 1 ונאשם 3 הם אחים, ונאשם 2 נמצא עמם בקשרי חברות. עובר ליום 17.02.2019, במהלך תקופה שמשכה אינו ידוע במדויק, ניהל אלירן עסק לשטיפת מכונות בעיר רחובות שבו עבד הנאשם 3. בין הנאשמים ובין אלירן והמתלוננת ישנה היכרות קודמת, בין היתר על רקע פעילות עסקית משותפת של אלירן והנאשמים. עובר לאירועים המתוארים בכתב האישום, בנסיבות שאינן ידועות במדויק, צבר אלירן חוב כספי כלפי הנאשמים על רקע הלוואות שנטל מהם. ג'יהאד אבו רקייק (להלן: "**המתלונן**") הוא עובד בעסק. ביום 18.02.2019 או בסמוך לכך, דרש נאשם 3 מג'יהאד לעזוב את עבודתו בעסק על רקע שאינו ידוע. ביום 17.02.2019 החל אלירן לשאת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה לאחר שהוחלט על הפקעת עבודות שירות שאותן נשא באותה עת. סמוך לאחר מאסרו של אלירן, פנו הנאשמים 1 ו- 2 למתלוננת במספר הזדמנויות ודרשו ממנה כסף לכיסוי חובו של אלירן.

5. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.02.2019 שוחחו נאשם 1 והמתלוננת אודות חוב בסך 50,000 ₪ שאותו חייב אלירן לנאשם 1. במהלך השיחות שאל נאשם 1 את המתלוננת אם אלירן השאיר אצלה כסף. המתלוננת השיבה בשלילה. נאשם 1 ביקש לפרוע את החוב מהמתלוננת ומשהדבר לא צלח, ביקש שתמסור לאלירן להתקשר אליו. באותו יום בשעות הערב התקשר אלירן לנאשם 1 ואמר לו שידאג להעברת הכסף לידי למחרת. נאשם 1 איים על אלירן שאם לא יעביר את הכסף: "**אני הולך לאשתך לבית. יהיה טבח בבית שלך**". באותו יום פנה הנאשם 2 למתלוננת באמצעות הודעות קוליות באפליקציית WhatsApp ואמר לה שאלירן חייב לו כסף. בהמשך אותו יום, עת שהתה המתלוננת עם ילדיה בבית מגוריה, הגיע הנאשם 2 לביתה ללא הודעה מוקדמת וזאת כדי לדרוש את כספי החוב. הנאשם 2 אמר למתלוננת לצאת ולשוחח עמו בחוץ משום שהוא אינו רוצה לשוחח בנוכחות ילדיה. לאחר שיצאה, שאל הנאשם 2 את המתלוננת האם אלירן השאיר לה כסף עבורו. המתלוננת השיבה בשלילה. בתגובה איים הנאשם 2 על המתלוננת: "**תגידי לו אם לא יהיה כסף יהיו בעיות**". לאחר מכן עזב הנאשם 2 את המקום. בהמשך לכך, ניסתה המתלוננת לגייס סכום של 50,000 ₪ מאימה כדי להעביר לנאשמים 1 ו- 2. בניסיון לשכנע את אימה להלוות לה את הסכום האמור, הציעה המתלוננת שגישה, אביב צרום, ינהל את העסק יחד אתה ויחלוק עמה ברווחים.

6. ביום 19.02.2019 בשעה 09:00 לערך, הגיעה המתלוננת לעסק כדי להיפגש עם אביב ולקדם בדרך זו את האפשרות לגייס את הכסף כדי להעבירו לידי הנאשמים 1 ו- 2. כאשר הגיעה המתלוננת לעסק, נכח במקום הנאשם 3. בהמשך הגיעו למקום גם הנאשמים 1 ו- 2. הנאשמים והמתלוננת עמדו בסמוך למתקן שטיפת המכונות. או אז, איים הנאשם 2 על המתלוננת בפגיעה בחייו של אלירן באומרו: "**לא משנה באיזה בית סוהר אלירן יהיה, אנחנו נגיע אליו ואת שתי העיניים נוציא לו ונרצח אותו**", זאת כשהוא מסמן עם שתי אצבעותיו לכיוון עיניה של המתלוננת. בהמשך אמר הנאשם 1: "**איבדתי כבר הכול, אין לי מה להפסיד, אני מחסנית שלמה אפרק עליו**". בשל פחדה מפניהם, לא הגיבה המתלוננת לדבריה. הנאשם 2 מסר למתלוננת כי אלירן חייב לו 180,000 ₪ ודרש ממנה למסור לו את מספר הטלפון של רפי אזולאי אחיו של אלירן מפני שסבר שהוא זה שמחזיק בכספי החוב. בהמשך לכך, התקשר הנאשם 2 לרפי בנוכחות המתלוננת ואמר לו שאחיו אלירן "עשה הרבה בלגאן" ו-"לא

התנהג יפה". הנאשם 2 דרש מרפי להיפגש, כדי לדרוש ממנו כסף. רפי מסר בתגובה שאין באפשרותו להגיע לפגישה. בשלב זה איים הנאשם 2 על רפי בכך שאמר שהוא יודע איפה הוא גר והוא "יגיע אליו" ו"ימצא אותו". לאחר ניתוק השיחה איים הנאשם 2 על המתלוננת באומרו כי אם הכסף אצל רפי: "נוציא ממנו הכול, נקשור אותו לעץ". בהמשך נכנס הנאשם 1 למבנה שטיפת המכוניות. באותה עת ישב במקום המתלונן, עובד בעסק, ושוחח בטלפון. המתלונן התרומם כדי לברך לשלום את הנאשם 1. אז, היכה הנאשם 1 את המתלונן בפניו בסמוך לעין שמאל. בהמשך נטל הנאשם 1 מספריים וניסה לתקוף את המתלונן. בשלב זה הגיעו הנאשמים 2 ו-3 למקום האירוע, יחד עם המתלוננת. הנאשם 3 הצטרף לנאשם 1 והשניים היכו את המתלונן בעת שהיה שרוע על הרצפה וניסה להגן על פניו ועל ראשו באמצעות ידיו. הנאשמים היכו את המתלונן בראשו ובגבו. בשלב זה צעקה המתלוננת לעבר הנאשמים 1 ו-3 שיעזבו את המתלונן. הנאשמים חדלו להכותו ופנו לרכבם כדי לעזוב את המקום. בשלב זה אמר הנאשם 2 לנאשם 3 לבדוק שאין מצלמות במקום ונאשם 3 השיב שאין מצלמות. כתוצאה מן התקיפה נגרמה למתלונן חבלה בסמוך לעין שמאל.

7. ביום 19.02.2019 בשעה 15:45 או בסמוך לכך התקשר הנאשם 1 למתלוננת ושאל אותה שוב מה עם כספו. המתלוננת השיבה לו כי בשל האירועים שתוארו לעיל, אין עוד באפשרותה לקבל הלוואה מאימה ועל כן אין בידה להשיב את הכסף. ביום 20.02.2019 הגיעו נאשמים 1 ו-2 יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה לביתו של רפי ביבנה ללא הודעה מוקדמת. הנאשמים 1 ו-2 פגשו ברפי מחוץ לביתו. נאשם 2 אמר לרפי: "מה עם הכסף? אנחנו יודעים שהוא החביא את הכסף אצלך". במסגרת המפגש ביקשו הנאשמים 1 ו-2 מרפי להתקשר למתלוננת ולהפעיל עליה לחץ כדי להעביר לידם כסף. רפי, אשר רצה לטעת במתלוננת ובאלירן פחד כדי ששייבו את הכסף, שיתף פעולה עם הנאשמים. בהנחיית הנאשמים 1 ו-2 והאחר, התקשר רפי אל המתלוננת בנוכחות הנאשמים 1 ו-2 והאחר ואמר לה שהנאשמים 1 ו-2 נמצאים אצלו ודורשים את כספם. עוד אמר לה בכזב שהנאשמים 1 ו-2 הוציאו אותו מרכבו ולא יחזירו לו את הרכב עד שלא תעביר לידם כסף.

8. ביום 10.03.2019 בשעה 17:45 או בסמוך לכך התקשר נאשם 2 למתלוננת ודרש לברר אם יש בידה כסף. בהמשך אותה שיחה אמר הנאשם 2 למתלוננת: "עם הכסף שהוא עקץ, בקיצור הוא לא רוצה להחזיר? אני שואל אותך שאלה פשוטה". המתלוננת השיבה שהעניין לא קשור אליה. הנאשם 2 דרש מהמתלוננת שאלירן יתקשר אליה. המתלוננת השיבה שהעבירה לאלירן את הבקשה כבר "מאה פעמים" והנאשם 2 אמר לה בתגובה "תגידי לו עוד מאתיים אלף פעם".

9. הנאשמים הורשעו על שבמעשיהם המתוארים לעיל, איים הנאשם 2 על המתלוננת ועל אלירן בכתב, בעל פה או בהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופם או בגופו של אחר, בחירותם, ברכושם ובפרנסתם, או הטיל עליהם אימה בדרך אחרת. כן תקפו הנאשמים את המתלונן וגרמו לו חבלה של ממש כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה.

תסקירי שירות המבחן

10. תסקירים מטעם שירות המבחן אודות הנאשמים 2 ו-3 הוגשו ביום 09.03.2020 וביום 10.03.2020 בהתאמה. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשמים אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

עמוד 3

11. **מהאמור בתסקיר בעניין הנאשם 2** עולה שהנאשם בן 40, גרוש ואב ל-3 ילדים משתי מערכות יחסים. מאורס מזה מספר חודשים ומתגורר עם בת זוגו ובנם המשותף, תינוק בן חצי שנה. עובד מזה כעשור כקבלן עצמאי. הנאשם מטפל באחיו החולה ומהווה גורם תמיכה עבורו.

לנאשם 12 שנות לימוד ותעודת בגרות חלקית. הנאשם מסר שבנעוריו חווה קשיים שונים בביתו, ועל רקע קשיים אלה הרבה להעדר מהבית, חבר לחברה שולית והחל להשתמש בסמים כדרך לבריחה מקשייו ובמטרה להשיג תחושת שייכות. עוד מסר שעל רקע המצוקה הכלכלית בביתו נהג לגנוב למחייתו והיה מעורב מספר פעמים בפלילים בתחום עבירות רכוש. בתקופה זו הופנה לשירות מבחן לנוער ונשפט למאסר בפועל, לקנסות ולמאסר על תנאי. בהמשך, שוחרר משירות צבאי לאחר כחודשיים בלבד בשל אי התאמה.

בין השנים 2000-2009 הורשע ארבע פעמים בעבירות סמים, אלימות, מרמה ורכוש ונידון לעונשים שכללו בין היתר מאסרים בפועל. בשנת 2005 נידון גם לצו מבחן ושולב בטיפול גמילה מסמים. הנאשם התמיד בטיפול ושמר על ניקיון למשך כשנתיים וחצי, אך בהמשך, לדבריו, חידש את קשריו עם קבוצה שולית והיה מעורב בפלילים. לאחר שחרורו ממאסר בשנת 2009 טופל ביחידה לטיפול בהתמכרויות במסגרת שיקום האסיר, המשיך לעבוד כשכיר בתחום הבנייה ונמנע מכל מעורבות פלילית ומשימוש בסמים עד לפתיחתו של תיק זה.

לדבריו, כיום הוא משקיע את זמנו ומרבית כוחותיו בעבודתו אשר מהווה עבורו גורם מחזק למניעת עבריינות. הנאשם מסר שמאז תום מאסרו האחרון הוא אינו משתמש בחומרים ממכרים למעט צריכת אלכוהול בנסיבות חברתיות ולעיתים רחוקות. בדיקה לאיתור שרידי סם שמסר הנאשם בשירות המבחן הצביעה על ניקיון משימוש סמים.

אשר לעבירה הנוכחית, תיאר הנאשם קשר חברי עם המתלוננת ובעלה טרם מעצרו. מתוך יחסי אמון ששררו ביניהם, הלווה להם הנאשם סכומי כסף לבקשתם. לתפיסתו נפל קורבן למעשה מרמה מצדם וחש פגוע מכך. סיפר שניסה להשיב את ההלוואה שנתן באמצעות שיח ופעולות חוקיות אך ללא הצלחה. מסר שהתקשה לקבל את ההפסד הכספי ולהכיר בו ובפגיעה שחש באמון. לדבריו תחושות חוסר אונים והכעס גרמו לו להסלים את התנהגותו. לצד זאת שלל כוונה לפגיעה ממשית בחיי המתלוננים. הנאשם ביטא הבנה לכך שפעל באופן חוצה גבולות בהתנהגותו ומסר שימשיך לפעול בכלים חוקיים להשבת כספו. כן ביטא רצון לחזור לשגרת חייו ולהשקיע את מרצו בתפקידו ההורי. הנאשם שלל סכסוך פעיל כיום עם המתלוננים או רצון להיות עימם בקשר.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: עבר פלילי הכולל גם עבירות אלימות; וקושי בהתמודדות עם מצבי עמימות, מצוקה, ופגיעה רגשית שעלול לגרום לנאשם לפעול באופן כוחני ותוקפני לקידום צרכיו.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: יכולת להיעזר בעבר בגורמי טיפול; יכולות העמקה והבנה בנוגע לדפוסי התנהגות באופן כן; האפקט המרתיע של ההליך המשפטי והשלכותיו; מגמת יציבות ללא מעורבות בפלילים בעשור האחרון. עוד צוין שהנאשם משקיע את מרצו בתפקודו התעסוקתי ובטיפול קשריו המשפחתיים, והוא בעל תפקיד אחראי במשפחת המוצא. הנאשם פועל לקידום רווחת אמו הקשישה ואחיו החולה, וכיום ישנם גורמי תמיכה אשר מוכנים לסייע לו.

לאור כל האמור, המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם **צו מבחן למשך שנה** שבמסגרתו ישתלב בקבוצה טיפולית לשליטה בכעסים. הנאשם הביע רצון ומוטיבציה להשתלב בקבוצה זו. כענישה מוחשית וחינוכית הומלץ על **צו של"צ**

בהיקף נרחב בן 250 שעות, מחשש שמא פגיעה בעבודתו הסדירה עלולה להוות עבורו גורם מדרדר.

12. **מהאמור בתסקיר בעניין הנאשם 3** עולה שהנאשם בן 34, נשוי בשנית ואב לחמישה ילדים משלוש מערכות יחסים, וכיום מתגורר עם אשתו ושני ילדיהם המשותפים. הנאשם עובד כעצמאי באופן לא קבוע בתחום הניקיון והשיפוצים ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה של הביטוח הלאומי.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד, תוך שהתמודד עם קשיים שונים בתקופת ילדותו. במסגרת אחד ממאסריו השלים 12 שנות לימוד. הנאשם נחשף לחברה שולית ועבריינית מגיל צעיר והתחבר אליה תוך שהחל להסתבך בפלילים ולצרוך חומרים ממכרים. בהמשך לכך, קיבל פטור משירות בצה"ל. מבחינה תעסוקתית התקשה לשמור על יציבות לאורך השנים, בין היתר בשל תקופות המאסר שנשא. הנאשם הביע רצון להקים עסק עצמאי בתחום הניקיון והשיפוצים. לדבריו, בשנתיים האחרונות פסק להשתמש בסמים לאחר שהגיע לתובנות לגבי השפעות השימוש על שגרת חייו.

לחובת הנאשם 13 הרשעות קודמות בתחומים שונים, בין היתר בעבירות רכוש, אלימות וסמים. הנאשם נשא מספר מאסרים בפועל, האחרון שבהם משנת 2018.

בהתייחס לעבירה הנוכחית, הנאשם קיבל עליה אחריות, אך שירות המבחן התרשם שהפחית וצמצם מחומרתה תוך שהוא מדגיש שחלקו בעבירה היה הקטן ביותר מבין שותפיו. הנאשם מסר שעבד במכון שטיפת הרכב בעת שהתפתחה הקטטה במקום, והרגיש צורך ואף אילוץ להתערב לשם הגנה על אחיו. הנאשם הבהיר שהוא מודע לכך שנהג באופן אימפולסיבי. הנאשם הביע רצון לרכוש כלים נוספים להתמודדות, להתרחק מגורמים עבריינים אשר מסכנים אותו, ולשקם את חייו.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: עבר פלילי מכביד; קשיים ביכולות היציבות וההסתגלות; דפוסי התנהלות עבריינים והישרדותיים; חשיפה לגורמים שוליים ולשימוש בחומרים משני תודעה מגיל צעיר; העדר גורמי תמיכה החל מילדות; חשיפתם של אחיו לעבריינות ולפלילים.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: מודעות לדפוסים בעייתיים ועייפות מאורח החיים העברייני; הצגת תכנית לעתיד הכוללת השתלבות בתעסוקה ובטיפול; קבלת אחריות על תפקידיו במערכות החיים השונות; רצון להסתייע בשירות המבחן הן לצורך הכוונה ותמיכה והן לצורך השתלבות בהליך טיפולי.

שירות המבחן העריך כי יש לתת לנאשם הזדמנות לשנות את התנהלותו והפנה אותו לקבוצה טיפולית ארוכת טווח המיועדת לנאשמים בעבירות אלימות. לצורך ניסיון השתלבות בהליך הטיפול הומלץ על תקופת דחייה בת מספר חודשים.

13. **בתסקיר משלים בעניינו של הנאשם 3** מיום 21.09.2020 צוין שהקשר עם הנאשם נותק עקב משבר הקורונה

עוד טרם החל הטיפול. בהמשך לכך אושפז הנאשם באשפוזית לגמילה מסמים שאלה פנה מיוזמתו. במהלך האשפוז שיתף פעולה באופן מלא. לאחר שבועיים סיים את הליך הגמילה מרצונו ולפני הזמן, והגיע לביקורים במקום מעת לעת. בעקבות חשש שמא חזר להשתמש בסמים ולהתנהל בחברה עבריינית, התבקש שלא להגיע יותר למקום.

לאחר מכן, נפגש שירות המבחן עם הנאשם והציע לו להשתלב בהליך טיפולי מעמיק ואינטנסיבי הרחק מסביבת מגוריו אשר מהווה עבורו סיכון. הנאשם שלל את האפשרות מכל וכל ועמד על כך שהוא נקי מסמים. מסר שהוא מעוניין להשתלב בטיפול פרטני וקבוצתי ולהמשיך בשגרת חייו. לצורך כך סוכם עמו שיעבור בדיקות לגילוי שרידי סם, אולם הנאשם לא הגיע לבדיקות שנקבעו לו וניתק קשר עם שירות המבחן. בשל כך, אין כיום אינדיקציה לעניין ניקיון מחומרים ממכרים. שירות המבחן דיווח שביום 16.08.2020 נפתח תיק חדש בעניינו, המייחס לו עבירת התפרצות.

לאור כל האמור לעיל ונוכח היעדר שיתוף פעולה מצד הנאשם, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו.

חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות בשב"ס

14. שני הנאשמים זומנו לממונה על עבודות שירות בשב"ס ולא התייצבו לפניו.

הנאשם 2 זומן ביום 13.04.2021 ולא התייצב לפני הממונה לשם הכנת חוות דעת בעניין התאמתו לעבודות שירות.

הנאשם 3 זומן במועדים שלהלן: 16.02.2020, 13.09.2020 ו- 26.10.2020 ולא התייצב לפני הממונה לשם הכנת חוות דעת בעניין התאמתו לעבודות שירות.

כך שבהיעדר חוות דעת מטעם הממונה, לא ניתן לגזור על הנאשמים מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

15. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגשו פלטי ההרשעות קודמות של הנאשמים.

16. ב"כ המאשימה, עו"ד אילן אקוקה, עתר להשית על הנאשם 2 עונש בן 8 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם 3 עונש בן 7 חודשי מאסר בפועל, שלצדם מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

אשר למתחם העונש ההולם, טען שבעניינו של הנאשם 2 נע המתחם בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, ופיצוי; ובעניינו של הנאשם 3 נע המתחם בין מאסר קצר בעבודות שירות ל-15 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

בטיעוניו הדגיש את הערכים המוגנים שנפגעו ואת הצורך למגר את תופעת האלימות.

אשר לנאשם 2, טען שהאיומים שהשמיע מצויים ברף חומרה גבוה ונמשכו תקופה ארוכה וכי גם בעבירת התקיפה אין להמעיט מחומרת מעשיו אף שחלקו התמצה בנוכחותו במקום ובפנייתו לנאשם 3 בעניין בדיקת המצלמות.

אשר לנאשם 3, טען שהכה את המתלונן יחד עם הנאשם 1 ובדק את המצלמות לבקשת הנאשם 2.

ב"כ המאשימה הצביע על מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה והפנה לפסיקה מתאימה. לקולה ציין את הודאת הנאשמים ואת קבלת האחריות, ולחומרה הצביע על עברם הפלילי.

בהודעת עדכון מטעם המאשימה צוין ששני הנאשמים נעצרו ביום 06.05.2019; ביום 18.06.2019 שוחרר הנאשם 2 למעצר בית מלא; ביום 07.07.2019 עבר הנאשם 3 למעצר בפיקוח אלקטרוני; והחל מיום 10.10.2019 שוחררו שני הנאשמים למעצר בית לילי בלבד.

17. כראיות לעונש מטעם ההגנה הוגשו מסמכים רפואיים בעניין מצבו הנפשי של הנאשם 3.

18. ב"כ הנאשמים, עו"ד מיכאל עירוני, טען שעמדת המאשימה בעניין הנאשמים אינה מאוזנת לאחר שהסכימה לגזור על הנאשם 1, שחלקו באירוע היה הגדול ביותר, עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים. הוסיף שהנאשמים היו עצורים מספר חודשים ולאחר מכן היו נתונים בתנאים מגבילים.

אשר לנאשם 2, טען שברקע לעבירות נפל הלה קרבן לעוקץ מצדו של אלירן שהיה חברו הטוב והתגלה כנוכל אשר בסופו של יום נאסר בשל מעשיו. עוד טען שלמרות עברו הפלילי חזר הנאשם לדרך הישר, ומעידתו בתיק זה חריגה לשגרת חייו כיום. בהתייחסו למצבו הכלכלי של הנאשם מסר שהוא פשט את הרגל במהלך משבר הקורונה ונאלץ לסגור את עסקו. בהתייחס למצבו הבריאותי ציין שהנאשם סובל מכאבים עזים עקב גידול ברגלו והציג מסמכים רפואיים בעניינו.

אשר לנאשם 3, טען שהיה במקום במסגרת עבודתו ולא תכנן להגיע עם הנאשמים 1 ו-2 לאירוע. בהתייחסו למצבו הנפשי הפנה למסמכים הרפואיים המלמדים שהוא נמצא תחת צו טיפול מרפאתי כפוי שניתן בתיק אחר שבו נקבע שהוא אינו אחראי למעשיו, וכי עולה מהמסמכים שללא טיפול הוא עלול להידרדר למצב פסיכוטי. כפועל יוצא ממצבו הנפשי טען שהנאשם אינו כשיר לכל עונש לרבות לעונש מאסר ממש, מאסר בעבודות שירות, וצו שירות לתועלת הציבור. בהקשר לכך ציין שהנאשם הוכר בביטוח הלאומי כנכה בשיעור של 100% וחי מקצבת נכות.

דברי הנאשמים

19. הנאשמים ניצלו את זכותם למילה האחרונה.

הנאשם 2 מסר בדבריו לפניי אמר: "אני מצטער על מה שקרה. ב-2008 הייתי עצמאי, בניתי את עצמי ובסוף המתלונן הביא לי מכה, סחרחורת ומאז אני בצרות. הוא לקח לי את הכסף האחרון שהיה לי וזה התגלגל, תוך

כדי מעצר הפסדתי שני חוזי עבודה וזה התגלגל ואח"כ היה קורונה וזהו".

הנאשם 3 בדבריו לפניי אמר: "אני ממש מצטער על מה שקרה. באותה תקופה עבדתי אצל אלירן והיום אני לא מרגיש טוב. מצטער על מה שהיה".

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

20. בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014)), החלטתי שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות, אשר נעברו על רקע זהה ובסמיכות זמנים ועל כן יש להשקיף עליהם כמסכת עבריינית אחת.

21. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

22. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם ערך השמירה על ביטחונם, שלמות גופם, כבודם, שלווה נפשם, וחירות פעולתם של נפגעי העבירות.

בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין שלא ניתן להסכין עם ישוב סכסוכים בדרך אלימה ומן הראוי הוא שבתי המשפט יעקרו נגע נפוץ וחמור זה באמצעות ענישה מחמירה. דברים ברוח זו נכתבו בע"פ 8991/10 **מכבי נגד מדינת ישראל** (27.10.2011) שם נוסחו הדברים כך:

"[...] בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות... המסר החד משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע".

דברים דומים נכתבו גם בע"פ 4330/12 **דאעס נגד מדינת ישראל** (05.11.2012). ובלשון בית המשפט:

"[...] בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות שנועדו

"לפתור סכסוכים" בכוח הזרוע. דומה כי לא ניתן להתעלם מהתפשטותו של נגע האלימות בארצנו ומההיקף הרב של עבירות מסוג זה המגיעות לפתחם של בתי המשפט. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכסוכים ראוי שייעשה על ידי פניה לרשויות החוק ולא על ידי נטילת החוק לידיים".

בהתייחסו לעבירות איומים אמר ביהמ"ש העליון ברע"פ 2038/04 **לם נגד מדינת ישראל** (04.01.2006) כדברים הבאים:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

23. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, דומה שהאירוע ממוקם ברף חומרה גבוה בהתחשב באלימות הברוטלית שננקטה נגד המתלונן אשר גרמה לו לחבלה, בטיבם, אופיים, חומרתם ונוסחם של דברי האיום, בשיטתיות שבה נעשו המעשים, בשיתוף הפעולה שבין הנאשמים, בהשפעת האיומים על המתלוננים, ובכך שמעשיהם של הנאשמים לא נשארו ברובד המילולי גרידא אלא גלשו לאלימות פיסית של ממש.

24. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**: אזכיר כי דינו של הנאשם 1, אשר חלקו בעבירות היה עיקרי, נגזר במסגרת הסדר טיעון ל-10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. לפיכך וכדי לשמור על אמת מידה אחידה ביחסו של בית המשפט לנאשמים באותו מעשה, אאמוד את עונשם של הנאשמים האחרים, כל אחד על פי חלקו, בהתאמה יחסית לעונשו של הנאשם 1.

בחנית פסקי דין בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים מעלה כי ככלל נגזרים על הנאשמים עונשי מאסר בפועל לרבות בדרך של עבודות שירות. לצורך גיבוש מסקנתי זו עיינתי בין היתר בפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 3681/19 **שבתאי נגד מדינת ישראל** (13.06.2019): נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ונידון לעונש בן **חודש מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. הנאשם תקף את המתלונן שאותו הכיר היכרות מוקדמת באגרופים ובבעיטות על רקע ויכוח שנתגלע ביניהם.

רע"פ 4265/15 **דדון נגד מדינת ישראל** (22.06.2015): נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפה ובאיומים ונידון לעונש בן **4 חודשי מאסר בפועל. נגד הנאשם הופעל מאסר על תנאי ונקבע שחודש ממנו יישא במצטבר**. הנאשם איים על המתלונן בעת בילוי בפאב, ובהמשך אחז בחולצתו ודחף אותו בידיו. הנאשם לא נמצא מתאים לעבודות שירות עקב שימוש בסמים.

רע"פ 2114/13 ע.ע.א.ה. נגד מדינת ישראל (20.03.2013): נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש ונידון לעונש בן 6 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הנאשם תקף יחד עם אחרים מתדלק בתחנת דלק וגרם לו לחבלות.

עפ"ג (מח' מרכז) 18816-03-14 פלדנקריז נגד מדינת ישראל (20.05.2014): נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש ובאיומים, ונידון לעונש בן 9 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הנאשם תקף את המתלוננים יחד עם אביו בעקבות ויכוח על חניה. מתחם העונש ההולם שנקבע בבית משפט קמא נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (ק"ג) 53899-08-16 מדינת ישראל נגד אליהו (02.05.2018): הנאשם נידון לעונש בן 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים לאחר שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש, באיומים, ובהסגת גבול פלילית. הנאשם איים ברצח על המתלונן אשר היה חייב לו כספים. בהמשך הגיע הנאשם יחד עם שותף לביתו של המתלונן, והשניים תקפו את המתלונן בצוותא וגרמו לו חבלות. נקבע שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ת"א) 15649-01-14 מדינת ישראל נגד אבו זעילה (30.01.2017): הנאשם נידון לעונש בן 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים, לאחר שהורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש ובאיומים. הנאשם ושני אחרים תקפו את המתלונן על רקע חוב כספי וגרמו לו חבלות. באישום נוסף איים הנאשם על שוטרים לאחר שנעצר. נקבע כי מתחם העונש ההולם בנוגע לאירוע התקיפה נע בין תקופת מאסר משמעותית גם בדרך של עבודות שירות, ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

יש להזכיר בהקשר לפסקי הדין דלעיל את ההבדל שבין טווח הענישה המקובל בפסיקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטווח הענישה הוא נתון שמבוסס על הדין הנוהג ומשקף ביטוי ענישה שונים למעשים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות הענישה הראויה, הכרעה שמבוססת על שורה של שיקולים שהפסיקה הנוהגת היא רק אחד מהם.

25. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה;** עבירות האיומים שאותן עבר הנאשם 2 התרחשו מספר פעמים ולאחר תכנון מוקדם ומתוך ניסיונות חוזרים ונשנים לגבות מהמתלוננת ומאחרים את החוב שחב לו אליהן. גם אירוע התקיפה התרחש לאחר שהנאשם 1 הגיע לעסק של המתלוננת והחל לתקוף את המתלונן. הנאשמים 2 ו-3 הגיעו למקום האירוע אחריו והצטרפו לתקיפת המתלונן. הנאשם 2 בעצם נוכחותו במקום, והנאשם 3 בכך שתקף את המתלונן באלימות ממש יחד עם הנאשם 1. כיוון שלא נטען בכתב האישום שהצטרפותם של הנאשמים 2 ו-3 הייתה מתוכננת, אני

לטובתם שנגררו באופן ספונטני למעשים המיוחסים להם לאחר שהנאשם 1 החל בהם.

ב. **חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירה; תקיפת המתלונן**

החלה כאמור ביוזמת הנאשם 1 אשר הכה את המתלונן בפניו וניסה לתקוף אותו גם באמצעות מספרים. הנאשם 3 הצטרף אליו והשניים היכו את המתלונן בראשו ובגבו, בעת שהיה שרוע על הרצפה וניסה להגן על פניו ועל ראשו. הנאשם 2 נכח באירוע ובעצם נוכחותו גיבה את המבצעים, חיזק את ידיהם, הרתיע את הנתקף, וממילא לא סייע למתלונן ולא הפסיק את האלימות נגדו. כך שבמדרג האשמה לעניין עבירת התקיפה בלבד, ניתן לקבוע שאשמו של הנאשם 1 שדינו כבר נגזר הוא הגבוה ביותר, אחריו ניצב הנאשם 3 שנקט באלימות אקטיבית ואחריהם ניצב הנאשם 2 שלא נקט באלימות ממשית. אשר לאיומים המיוחסים לנאשם 2, מדובר על איומים קשים וחמורים, חלקם איומים ברצח, אשר הושמעו במספר הזדמנויות וכלפי מספר קורבנות עבירה.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה; בהתייחס לתקיפת המתלונן, על פי**

המתואר בכתב האישום נגרמה לו חבלה בסמוך לעין שמאל, ולכך יש להוסיף את הנזק הנפשי המובנה בעבירות מסוג זה. בהתייחס לעבירות האיומים יש לזקוף לחובת הנאשם 2 את הפגיעה ברוחם ובשלוות נפשם של המאוימים שאף היא אינהרנטית לעבירות מסוג זה.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה; ברקע**

לעבירות עומד חוב כספי שחב אליהם לנאשמים. ברי שאין בסיבה זו כדי להצדיק ולו במעט את מעשיהם של הנאשמים ומדובר בהתנהגות אנטי חברתית, אלימה, נפסדת, פסולה, ומעוררת סלידה אשר יש להוקיעה בשער בת רבים.

26. בהתאם לתיקון 113 לחוק (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, החלטתי על מתחמי ענישה כדלקמן:

בנוגע לנאשם 2: מתחם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן;

בנוגע לנאשם 3: מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל-15 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

סטייה ממתחם העונש ההולם בשל מצבו הנפשי של הנאשם 3

27. לא מצאתי שיש הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם בשל מצבו הנפשי של הנאשם 3.
עמוד 11

28. בהתייחס לנאשם 3 הגישה ההגנה מסמך רפואי מטעם בית החולים הפסיכיאטרי כפר שאול, מיום 08.04.2021. על פי המסמך, סובל הנאשם מתסמונת פוסט טראומתית על רקע אירוע אלים שבמהלכו נורה וכתוצאה מכך נפגע ברגלו. עוד אובחן הנאשם כסובל מהפרעת אישיות אנטי סוציאלית. צוין שהנאשם משתמש בחומרים פסיכו-אקטיביים, ומפתח מצבים של פלשבקים דיסוציאטיביים עם פגיעה בשיפוט ובביקורת המציאות כך שאינו יכול להבחין בין מותר ואסור ולהימנע ממעשיו.

הנאשם הופנה לבית החולים הפסיכיאטרי בעקבות אישומים בתיק אחר מיום 07.01.2021 אשר בהתייחס להם נקבע לגביו כך: **"בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו הנ"ל היה במצב של פלשבק דיסוציאטיבי עם פגיעה בשיפוט ובביקורת המציאות, לא ידע להבחין בין מותר לאסור ולהימנע ממעשיו... לכן, להערכתנו הנ"ל אינו אחראי על מעשיו. במצבו הנוכחי הנ"ל מתמצא בהלכי משפט, מבין את מהות המעשים המיוחסים לו ואת הפסול שבהם. במצבו הנוכחי מסוגל לשתף פעולה עם עורך דינו. הוא כשיר לעמוד לדין. הנ"ל אינו זקוק לאשפוז פסיכיאטרי כעת".** הומלץ להעביר את הנאשם תהליך גמילה במסגרת קהילה טיפולית לגמילה משימוש בסמים.

באותו תיק הופסקו ההליכים והוטל על הנאשם 3 צו טיפול מרפאתי כפוי.

ההגנה טענה שעקב מצבו הנפשי של הנאשם והטיפול הדרוש לו, הוא אינו כשיר למאסר ממש ואם יוטל עליו מאסר באופן שיפגע בטיפול שניתן לו, הוא עלול להידרדר למצב פסיכוטי.

29. נשאלת השאלה האם יש בדברים די כדי לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי בריאות.

30. ביהמ"ש המחוזי בחיפה דן בסוגיה זו (עפ"ג 61867-11-19 **מדינת ישראל נגד אבו עיסא** (04.12.2019)). בפסק דינו סיכם בית המשפט את ההלכה הידועה שעל פיה חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי מצב בריאותי אפשרית רק בהינתן שענישה של מאסר בפועל תגרום להחרפה משמעותית ומידית במצבו הרפואי של הנאשם או שתחיש את מותו. ובלשונו של בית המשפט נאמרו הדברים כך:

"[...] בפסק הדין בעניין אורי לופוליאנסקי (ע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מ"י [פורסם בנבו] (29.12.2015), פסקאות 196-225 (להלן: "עניין לופוליאנסקי"), הוכרה האפשרות לסטות ממתחם העונש מטעמי צדק, אך רק במקרים חריגים ומיוחדים בהם יש בסיס לסבור כי ענישה של מאסר בפועל תגרום להחרפה משמעותית מידית במצב הרפואי של הנאשם או שתחיש את מותו (או אף, חלילה, תגרום למותו). באותו המקרה - חשש שכזה הודגם ונתמך בחוות דעת מקצועית מתאימה - ולכן בית המשפט נכון היה לסטות משמעותית ממתחם העונש ולהורות על מאסר קצר בעבודות שירות חלף מאסר ממושך בפועל, כמתחייב על פי הרף התחתון של המתחם שנקבע שם[...]"

בהמשך, ברוב המקרים בהם העלו נאשמים את הטענה לפיה על סמך ההלכה שבעניין לופוליאנסקי יש לסטות בעניינם מטה, אל מתחת לרף התחתון של המתחם, מחמת מחלות ומגבלות מהן הם סובלים - הטענה נדחתה. כלומר, ברוב המקרים נקבע כי המצב של

הנאשם הספציפי אינו כה חמור עד כדי שיש לסטות בעניינו מהכלל, נקבע כי יש צורך בהצגת חוות דעת רפואית לגבי הסכנה המוחשית לחייו ובריאותו של הנאשם, נקבע כי במתקני שב"ס קיים מענה הולם ומקצועי לבעיות רפואיות של אסירים הסובלים למרבה הצער ממחלות, כולל מחלות קשות ולכן, על פי כלל, מצב רפואי קשה יכול להשפיע על העונש בתוך המתחם (מכוח סעיף 40א(1)) אך לא אל מחוצה לו (וראו לדוגמה את המקרים הבאים - רע"פ 7773/16 חננאל נ' מ"י [פורסם בנבו] (26.10.2016); רע"פ 1076/16 כהן נ' מ"י [פורסם בנבו] (11.02.2016)..."

31. בהיעדר חוות דעת רפואית התומכת בטענה שמאסר מאחורי סורג ובריה יגרום להחרפה משמעותית ומידית במצבו הנפשי של הנאשם 3, לא ניתן לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם שנקבע. עם זאת, אתחשב במצבו הנפשי של הנאשם במסגרת מיקומו בתוך גדרי המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

32. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשמים ובבני משפחותיהם;

אשר לנאשם 2 טענה ההגנה שאף שבעבר נשא מאסרים מאחורי סורג ובריה, חזר מאז לדרך הישר. כך שעונש מאסר ממש עלול להביא לנסיגה במצבו עד כדי חשש שישוב לדרך עבריינית שממנה הצליח להתנתק זה למעלה מעשור. שירות המבחן המליץ על הטל עונש שיקומי מחשש שפגיעה בעבודתו הסדירה עלולה להוות עבורו גורם מדרדר.

אשר לבני משפחתו של הנאשם, ברי שאף הם ייפגעו אם יוטל עליו עונש מאסר ממש ובפרט כשהנאשם הוא בעל משפחה התלויה בו לפרנסתה, מטפל באחיו החולה ומסייע גם לאמו כאמור בתסקיר.

אשר לנאשם 3, מצבו הנפשי מדבר בעד עצמו וברי שמאסר מאחורי סורג ובריה לא ייטיב את מצבו בלשון המעטה ואף עלול לפגוע בו במידה מסוימת וכך גם ישפיע לרעה על בני משפחתו התלויים בו.

נוסף על אלה יש להביא בחשבון גם את האפקט הקרימינוגני של המאסר. דהיינו מאסר בכלל, ומאסר ממושך בפרט, מעודד נטייה לעבריינות ומגדיל את הסיכוי שהאסיר יעבור עבירות עם שחרורו.

שקלתי לגזור על הנאשמים מאסר בעבודות שירות. על הנאשם 2 מחשש להידרדרותו ועל הנאשם 3

בשל מצבו הנפשי. ברם שני הנאשמים לא שיתפו פעולה עם ההליכים בעניין זה ועל כן לא נותרה ברירה בידי אלא לעלות למדרגת המאסר הממשי.

ב. **נטילת האחריות של הנאשמים על מעשיהם;** הנאשמים הודו במיוחס להם במסגרת הסדר טיעון. שני הנאשמים הביעו צער על האירוע בדבריהם לפני. שני הנאשמים קיבלו אחריות על מעשיהם לפני שירות המבחן. עם זאת לגבי הנאשם 3 התרשם שירות המבחן שהוא נוטה להפחית ולצמצם מחומרת העבירה.

בנסיבות אלה אתן משקל ממשי להודאה ואניח לטובת הנאשמים הנחות מקלות שנוהגים להניח ביחס לנאשמים שהודו ובכללן: נטילת אחריות, חרטה, הפנמה וקבלה לעתיד.

ג. **עברם הפלילי של הנאשמים;** לנאשמים עבר פלילי מכביד כלהלן:

לנאשם 2: ארבע הרשעות קודמות בין השנים 2009-2000 בעבירות מגוונות ובהן סמים, מרמה, אלימות ורכוש. בגין הרשעותיו נידון לעונשי מאסר בפועל, הארוך שבהם בן 20 חודשים. עם זאת הרשעתו האחרונה היא משנת 2009 על עבירה משנת 2008 שעניינה החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. מכאן שאכן ניתן להיווכח שהנאשם עזב את חיי הפשע לפני כ-13 שנים.

לנאשם 3: שלוש-עשרה הרשעות קודמות בין השנים 2003-2018 במגוון רחב של עבירות כלהלן: רכוש, נשק, סמים, אלימות לרבות חטיפה לשם רצח או סחיטה. הנאשם נשא מספר מאסרים בפועל ובהם גם לתקופות ממושכות בנות 36 ו-30 חודשים. הרשעתו האחרונה היא משנת 2018 על עבירה משנת 2017 שעניינה סיוע לגניבת רכב.

עברם הפלילי המכביד של הנאשמים עומד להם לרועץ.

ד. **מעצר ותנאים מגבילים;** שני הנאשמים שהו בתנאים מגבילים למשך תקופה ממושכת.

הנאשם 2 נעצר ביום 06.05.2019 ושוחרר למעצר בית מלא ביום 18.06.2019. תנאי השחרור הוקלו ונקבע לנאשם מעצר בית לילי החל מיום 10.10.2019.

הנאשם 3 נעצר ביום 06.05.2019 וביום 07.07.2019 הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני. החל מיום 10.10.2019 שוחרר בתנאי מעצר בית לילי.

התחשבתי במעצר ובתנאים המגבילים לעניין מיקומם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם.

33. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולאחר שהבאתי בכלל חשבון את עונשו של הנאשם 1 ואת הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים, הגעתי לכלל המסקנות הבאות:

יש למקם את הנאשם 2 בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, קרי, לגזור עליו עונש מאסר בן 7 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי. מיקומו של הנאשם 2 בתוך המתחם הושפע במיוחד משיקולי שיקום והחשש לנסיגה בתפקודו.

יש למקם את הנאשם 3 ברף התחתון של מתחם העונש ההולם קרי, לגזור עליו עונש מאסר בן 5 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי. מיקומו של הנאשם 3 בתוך המתחם הושפע בעיקר ממצבו הנפשי.

משלא נכלל רכיב של קנס במסגרת הסדר הטיעון ומשלא עתרה המאשימה להטלתו, וכיוון שאין בית המשפט משים עצמו קטגור יותר מהתובע, לא כללתי קנס במסגרת מתחמי העונש ההולם ולא אגזור על הנאשמים קנס.

סוף דבר

34. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

על הנאשם 2:

א.

מאסר בן 7 חודשים. מהמאסר ינוכו ימי המעצר מיום 06.05.2019 ועד 18.06.2019.

הנאשם יחל לשאת את מאסרו ביום 01.07.2021.

ב. **מאסר בן 7 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור במשך 3 שנים כל עבירת אלימות לרבות איומים ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ג. **פיצוי לנפגע העבירה, מר מר ג'יהאד אבו רקייק בסך 2,000.**

ד.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 01.07.2021. לא יופקד סך הפיצוי במועד, יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום גזר הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

על הנאשם 3:

א.

מאסר בן 5 חודשים. מהמאסר ינוכו ימי המעצר מיום 18.06.2019 ועד ליום 07.07.2019. הנאשם יחל לשאת את מאסרו ביום 01.07.2021.

ב. **מאסר בן שבעה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ג. **פיצוי לנפגע העבירה, מר ג'יהאד אבו רקייק בסך 1,000 ₪.**

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 01.07.2021. לא יופקד סך הפיצוי במועד, יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום גזר הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשפ"א, 02 יוני 2021, במעמד הצדדים.